

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน ซึ่งมีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝงในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน

ความหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

BURNOUT	หมายถึง	ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน
Y1	หมายถึง	ความอ่อนล้าทางอารมณ์
Y2	หมายถึง	ความรู้สึกลดความเป็นบุคคล
Y3	หมายถึง	ด้านความรู้สึกลดความสำเร็จส่วนบุคคล
Job Demands	หมายถึง	ความต้องการในงาน
X1	หมายถึง	พฤติกรรมไม่เหมาะสมของนักเรียน
X2	หมายถึง	สภาพการทำงาน
X3	หมายถึง	ภาระงานครู
X4	หมายถึง	บรรยากาศในชั้นเรียน
Job Resources	หมายถึง	ปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน
X5	หมายถึง	การสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้างานและการสนับสนุนจากเพื่อน
X6	หมายถึง	การตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน
Self-esteem	หมายถึง	การเห็นคุณค่าในตนเอง
X7	หมายถึง	ด้านตนเอง
X8	หมายถึง	ด้านเพื่อนร่วมงาน

X9	หมายถึง	ด้านครอบครัว
Self-efficacy	หมายถึง	การรับรู้ความสามารถของตนเอง
X10	หมายถึง	ความสามารถในการจัดชั้นเรียน
X11	หมายถึง	ความสามารถในกลวิธีการสอน
X12	หมายถึง	ความสามารถในการให้นักเรียนมีส่วนร่วม
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
SD	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
CV	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
Sk	หมายถึง	ค่าความเบ้
Ku	หมายถึง	ค่าความโด่ง
b	หมายถึง	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loadings)
SE	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
T	หมายถึง	ค่าสถิติ (t-value)
DE	หมายถึง	อิทธิพลทางตรง (Direct Effect)
TE	หมายถึง	อิทธิพลรวม (Total Effect)
IE	หมายถึง	อิทธิพลทางอ้อม
Chi-Square	หมายถึง	ค่าสถิติไค – สแควร์ (Chi-Square)
P	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ (p-value)
df	หมายถึง	องศาอิสระ (Degrees of Freedom)
GFI	หมายถึง	ดัชนีความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)
AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
SRMR	หมายถึง	ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Squared Residual)
RMSEA	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Squared Error of Approximation)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์อัตราการตอบกลับของแบบสอบถามและความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถาม จำนวนร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างและค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ สถานะภาพ ระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (n=400)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	127	31.8
หญิง	273	68.2
2. อายุ		
20 – 30 ปี	106	26.5
31 – 40 ปี	157	39.2
41 – 50 ปี	75	18.8
51 – 60 ปี	62	15.5
3. สถานภาพ		
สมรส	180	45.0
โสด	194	48.5
หม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่	26	6.5
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	5.2
ปริญญาตรี	314	78.5
สูงกว่าปริญญาตรี	65	16.3

จากตารางที่ 9 ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน เป็นครูเพศหญิง จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 เป็นครูเพศชาย จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ส่วนมากมีอายุ 31 - 40 ปี

จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมา 20 – 30 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และอายุ 51 – 60 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 เมื่อพิจารณาในเรื่องสถานภาพ พบว่า ครูส่วนใหญ่สถานภาพ สถานโสดจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาสถานภาพสมรส จำนวน 180 คน คิดเป็น ร้อยละ 45.0 และผู้ตอบแบบสอบถามน้อยสุด มีจำนวนน้อยสุดคือสถานภาพ หม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ส่วนใหญ่จบการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 รองลงมา จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และผู้ตอบ แบบสอบถามมีจำนวนน้อยสุดในด้านระดับการศึกษา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 21 คน คิดเป็น ร้อยละ 5.2

1. ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้

ผลการตรวจสอบค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปรสังเกตได้	M	SD	CV	SK	KU
ความเหนียวแน่นในการปฏิบัติงาน					
ความอ่อนล้าทางอารมณ์	3.22	0.91	28.22	-0.59	-0.28
ความรู้สึกลดความเป็นบุคคล	3.44	0.86	25.04	-0.72	-0.16
ด้านความรู้สึกลดความสำเร็จส่วนบุคคล	3.42	0.84	24.7	-0.74	-0.01
ความต้องการในงาน					
พฤติกรรมที่เหมาะสมของนักเรียน	3.47	0.89	25.76	-0.62	-0.21
สภาพการทำงาน	3.32	0.78	23.47	-0.71	-0.10
ภาระงานครู	3.37	0.91	26.90	-0.65	-0.40
บรรยากาศในชั้นเรียน	3.35	0.90	26.86	-0.53	-0.29
ปัจจัยเอื้อในการทำงาน					
การสนับสนุนจากสังคม จากเพื่อนร่วมงาน	3.32	0.87	26.31	-0.28	-1.25
การตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน	3.36	0.84	25.12	-0.18	-1.00

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	M	SD	CV	SK	KU
การเห็นคุณค่าในตนเอง					
ด้านตนเอง	2.70	0.86	31.77	0.43	-0.49
ด้านเพื่อนร่วมงาน	2.54	0.85	33.56	0.72	-0.38
ด้านครอบครัว	2.53	0.90	35.69	0.64	-0.53
การรับรู้ความสามารถของตนเอง					
ความสามารถในการจัดชั้นเรียน	2.44	0.79	32.33	0.89	0.21
ความสามารถในกลวิธีการสอน	2.50	0.83	33.00	0.82	0.13
ความสามารถในการให้นักเรียนมีส่วนร่วม	2.67	0.87	32.63	0.49	-0.69

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของตัวแปรสังเกตได้ ในแต่ละตัวแปรแฝง สามารถพิจารณาในแต่ละตัวแปรสังเกตได้ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยในกลุ่มตัวแปรแฝงความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน ในด้านความรู้สึกลดความเป็นบุคคล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 3.44 รองลงมาได้แก่ ด้านความรู้สึกลดความสำเร็จส่วนบุคคล การลดความสำเร็จส่วนบุคคล และความอ่อนล้าทางอารมณ์ โดยค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.42 และ 3.22 ตามลำดับ ซึ่งพบว่าโดยรวมแล้วครูโรงเรียนเอกชนมีระดับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง และมีค่าความเบ้ทางลบ แสดงให้เห็นว่าครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ มีความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติในทางบวก สูงกว่า ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยในกลุ่มตัวแปรแฝงความต้องการในงาน พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในงาน ในด้านพฤติกรรมที่เหมาะสมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 3.47 รองลงมาได้แก่ ภาระงานครู บรรยากาศในชั้นเรียน และสภาพการทำงาน 3.37 3.35 และ 3.32 ตามลำดับ ซึ่งพบว่าโดยรวมแล้วครูโรงเรียนเอกชนมีระดับความต้องการในงานในระดับปานกลาง และมีค่าความเบ้ทางลบ แสดงให้เห็นว่าครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ มีคะแนนความต้องการในงานทางบวกสูงกว่าค่าเฉลี่ยคณิต

ผลการวิจัยในกลุ่มตัวแปรแฝงปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน ในด้านการตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน

มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 3.36 และในด้านการสนับสนุนจากสังคม จากเพื่อนร่วมงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.32 พบว่า โดยรวมนั้นครูโรงเรียนเอกชนมีระดับความต้องการปัจจัยเอื้อต่อการทำงานในระดับปานกลาง และมีค่าความเบ้ทางลบแสดงให้เห็นว่าครูโรงเรียนเอกชนส่วนส่วนใหญ่ มีคะแนนปัจจัยที่เอื้อต่อการทำงาน มีคะแนนปัจจัยเอื้อต่อการทำงานทางบวกสูงกว่าค่าเฉลี่ยคณิต

ผลการวิจัยในกลุ่มตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นคุณค่าในตนเอง ในด้านตนเอง ค่าเฉลี่ยเลขคณิตมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 2.70 รองลงมาได้แก่ ด้านสังคม และด้านครอบครัว ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.54 และ 2.53 ตามลำดับพบว่า โดยรวมแล้วครูโรงเรียนเอกชนมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองระดับปานกลางคะแนนความเบ้เป็นบวกทั้ง 3 ด้านแสดงว่าครูโรงเรียนเอกชนมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

ผลการวิจัยในกลุ่มตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถของตนเอง พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในด้านความสามารถให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 2.67 รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการสอน และความสามารถในการจัดชั้นเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.50 และ 2.44 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชน มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง คือ ด้านความสามารถในการให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับความสามารถในกลวิธีการสอน ระดับปานกลาง และความสามารถในการจัดชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย ผลของค่าคะแนนความเบ้ เป็นบวกของตัวแปรในด้านความสามารถในการให้นักเรียนมีส่วนร่วม และความสามารถในกลวิธีการสอน ซึ่งแสดงว่าครูโรงเรียนเอกชนมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

เมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนี่ยวนำในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละกลุ่มมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายใกล้เคียงกัน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.84 - 0.91 โดยตัวแปรสังเกตได้ความอ่อนล้าทางอารมณ์มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด และตัวแปรการด้านความรู้สึกลดความสำเร็จส่วนบุคคลมีค่าส่วนเบี่ยงเบนน้อยที่สุดแสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง ครูโรงเรียนเอกชนมีความอ่อนล้าทางอารมณ์แตกต่างกันมากที่สุด และการลดความสำเร็จส่วนบุคคลแตกต่างกันน้อยที่สุด

ตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความต้องการในงาน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.91 - 0.78 โดยตัวแปรสังเกตได้ ภาระงานครู มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด และตัวแปรสภาพการทำงาน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนน้อยที่สุด แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนเอกชนในด้านภาระงานครูมีความแตกต่างกันมากที่สุด และในด้านสภาพการทำงานมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด

ตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.87 - 0.84 โดยตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรการสนับสนุนจากสังคมหรือจากเพื่อนร่วมงานกับตัวแปรการตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนเอกชนด้านตัวแปรการสนับสนุนจากสังคมกับจากเพื่อนร่วมงานมีความแตกต่างกันมากที่สุด และในด้านตัวแปรการตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชนมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนเอกชนในด้านการสนับสนุนจากสังคมหรือจากเพื่อนร่วมงานมีความแตกต่างกันมากที่สุด และในด้านตัวแปรการตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชนมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด

ตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.90 - 0.85 โดยตัวแปรสังเกตได้ ด้านครอบครัว มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด และตัวแปรด้านสังคมมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนเอกชนในด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันมากที่สุด และในด้านสังคมมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด

ตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.87 - 0.79 โดยตัวแปรสังเกตได้ ด้านความสามารถในการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด และความสามารถในการจัดชั้นเรียนมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนเอกชนในด้านความสามารถในการให้นักเรียนมีส่วนร่วมมีความแตกต่างกันมากที่สุด และในด้านความสามารถในการจัดชั้นเรียนมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้ ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนี่ยวนำในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละกลุ่มมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายใกล้เคียงกัน มีค่าอยู่ระหว่าง 23.47 - 35.69 แสดงว่าข้อมูลไม่แตกต่างกันมาก ตัวแปรสังเกตได้มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดคือ ด้านครอบครัว มีค่าเท่ากับ 35.69 ส่วนตัวแปรสังเกตได้มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุด คือ สภาพการทำงาน มีค่าเท่ากับ 23.47

สำหรับการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้ เมื่อพิจารณาจากค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่มีค่าความเบ้สูงสุด คือการรับรู้ความสามารถของครูในด้านความสามารถในการจัดชั้นเรียนมีค่าเท่ากับ - 0.89 ตัวแปรที่มีค่าความโด่งสูงสุด คือ แรงจูงใจส่งเสริม มีค่าเท่ากับ ค่า -1.25 ความเบ้ไม่เกิน 3.00 และค่าความโด่งไม่เกิน 8.00 (Kline, 2011) แสดงว่าข้อมูลมีการกระจายใกล้เคียงโค้งปกติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 15 ตัวแปร พบว่า มีทั้งหมดการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เป็นการตรวจสอบเพื่อยืนยันว่าตัวแปรที่ศึกษา มีองค์ประกอบร่วมกัน ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 11 ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน ความต้องการในงาน มีค่าสัมประสิทธิ์ในทิศทางเดียวกันในทางบวก ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน ปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ทางด้านลบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงแต่ละตัว พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง -.29 ถึง 0.81 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรการสนับสนุนจากสังคม จากเพื่อนร่วมงาน (X5) กับตัวแปร การตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน (X6) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .81 และตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ตัวแปร พฤติกรรมที่เหมาะสมของนักเรียน (X4) กับการตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน (X6) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.29

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ในตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่า ในกลุ่มตัวแปรแฝงความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ความอ่อนล้าทางอารมณ์ (Y1) กับความรู้สึกลดความเป็นบุคคล (Y2) และความรู้สึกลดความเป็นบุคคล (Y2) กับด้านความรู้สึกลดความสำเร็จส่วนบุคคล (Y3) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .65 และคู่ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ความอ่อนล้าทางอารมณ์ (Y1) กับการลดความสำเร็จส่วนบุคคล (Y3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .64 ในกลุ่มตัวแปรแฝงความต้องการในงานตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ สภาพการทำงาน (X2) กับภาระงานครู (X3) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .59 และคู่ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ พฤติกรรมที่เหมาะสมของนักเรียน (X1) กับ สภาพการทำงาน (X2) และพฤติกรรมที่เหมาะสมของนักเรียน (X1) กับบรรยากาศในชั้นเรียน (X4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.51 ในกลุ่มตัวแปรแฝงปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน มีความสัมพันธ์กัน คือ การสนับสนุนจากสังคมจากเพื่อนร่วมงาน (X5) กับการตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน (X6) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .81 ในกลุ่มตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กันมากที่สุด 2 คู่ คือ ด้านตนเอง (X7) กับครอบครัว (X9) และด้านสังคม (X8) กับด้านครอบครัว (X9) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.65 และคู่ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ ด้านตนเอง (X7) กับด้านสังคม (X8) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .64 ในกลุ่มตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ความสามารถในการจัดชั้นเรียน (X10)

กับความสามารถในกลวิธีการสอน (X11) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .68 และคู่ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ ความสามารถในการกลวิธีการสอน (X11) กับ ความสามารถในการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (X12) มีค่าเท่ากับ 0.58

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12
Y1	1.00														
Y2	0.65**	1.00													
Y3	0.64**	0.65**	1.00												
X1	0.51**	0.55**	0.50**	1.00											
X2	0.51**	0.50**	0.55**	0.51**	1.00										
X3	0.58**	0.54**	0.55**	0.53**	0.59**	1.00									
X4	0.54**	0.52**	0.59**	0.50**	0.51**	0.58**	1.00								
X5	-0.40**	-0.41**	-0.45**	-0.37**	-0.37**	-0.38**	-0.32**	1.00							
X6	-0.36**	-0.36**	-0.40**	-0.33**	-0.34**	-0.32**	-0.29**	0.81**	1.00						
X7	-0.42**	-0.45**	-0.53**	-0.48**	-0.49**	-0.39**	-0.37**	0.20**	0.18**	1.00					
X8	-0.48**	-0.50**	-0.52**	-0.50**	-0.52**	-0.43**	-0.43**	0.18**	0.11**	0.64**	1.00				
X9	-0.48**	-0.51**	-0.57**	-0.49**	-0.42**	-0.45**	-0.42**	0.25**	0.20**	0.65**	0.65**	1.00			
X10	-0.51**	-0.53**	-0.58**	-0.49**	-0.43**	-0.40**	-0.51**	0.24**	0.19**	0.51**	0.56**	0.54**	1.00		
X11	-0.47**	-0.45**	-0.48**	-0.44**	-0.46**	-0.40**	-0.39**	0.21**	0.16**	0.48**	0.53**	0.51**	0.68**	1.00	
X12	-0.45**	-0.43**	-0.49**	-0.45**	-0.48**	-0.45**	-0.45**	0.16**	0.12**	0.48**	0.50**	0.49**	0.61**	0.58**	1.00

**p<.01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร มีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง -.36 ถึง 0.65 และทุกคู่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์ (Y1) กับ ความรู้สึกลดความเป็นบุคคล (Y2) มีค่าเท่ากับ .65 และคู่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ ความรู้สึกลดความเป็นบุคคล (Y2) กับตัวแปรแฝงการตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน (X6) มีค่าเท่ากับ -.36

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความต้องการในงานกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร มีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง -.32 ถึง 0.59 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ สภาพการทำงาน (X2) กับ ภาระงานครู (X3) มีค่าเท่ากับ .59 และคู่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ บรรยากาศในชั้นเรียน (X4) กับ การตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน (X6)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงปัจจัยเอื้อต่อการทำงานกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร มีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง .11 ถึง .81 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือ การสนับสนุนจากสังคมจากเพื่อนร่วมงาน (X5) กับ การตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน (X6) มีค่าเท่ากับ .81 และคู่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ การตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน (X6) กับ ด้านสังคม (X8) มีค่าเท่ากับ .11

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเองกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลกับตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร มีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง .48 ถึง .65 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือ ด้านตนเอง (X7) กับด้านครอบครัว (X9) และตัวแปรสังเกตได้ ด้านสังคมกับด้านครอบครัว มีค่าเท่ากับ .65 และคู่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ ด้านตนเอง (X7) กับด้านครอบครัว และตัวแปรด้านตนเอง (X7) และ ความสามารถในการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (X12) มีค่าเท่ากับ .48

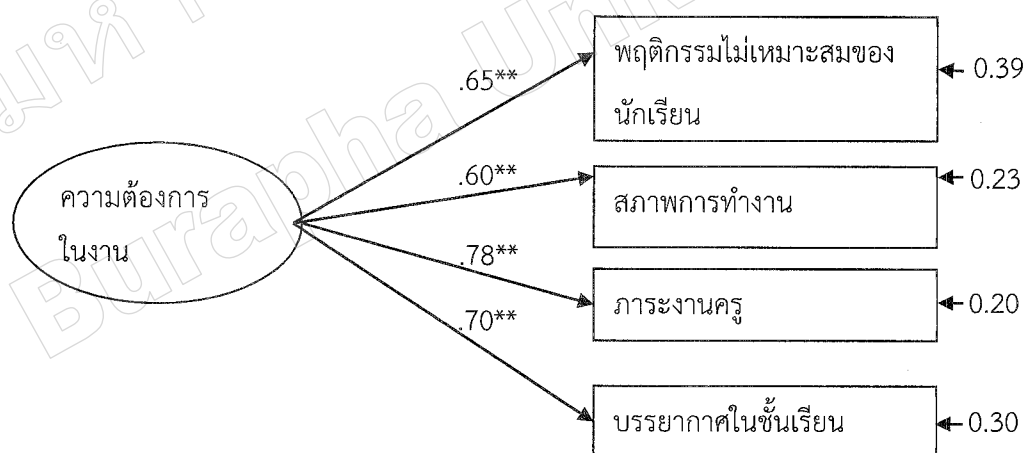
เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลกับตัวแปรสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรมีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง .58 ถึง .68 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ความสามารถในการจัดชั้นเรียน (X10) กับความสามารถในกลวิธีการสอน (X11) มีค่าเท่ากับ .68 และคู่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด

คือ ความสามารถในการสอน (X11) กับความสามารถในการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (X12) มีค่าเท่ากับ .58

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝง

การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดของตัวแปรแฝง 5 ตัวแปร ได้แก่ ความต้องการในงาน (Job Demands) ปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน (Job Resources) การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน (Burnout)

1. โมเดลการวัดความต้องการในงาน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมไม่เหมาะสมของนักเรียน (X1) สภาพการทำงาน (X2) ภาระงานครู (X3) และบรรยากาศในชั้นเรียน (X4) ดังแสดงในภาพที่ 3

ค่าสถิติ

$\chi^2 = 3.32$, $df = 2$, $p = .19$, $\chi^2/df = 1.66$, $RMSEA = .04$, $SRMR = .01$,

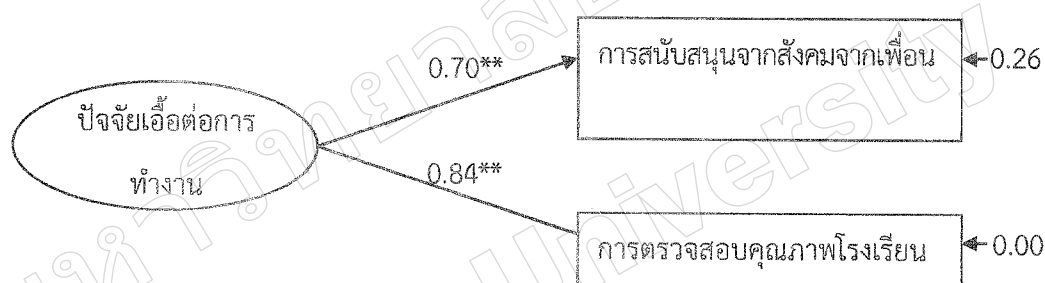
$GFI = 1.00$, $AGFI = .98$, $NFI = 1.00$, $NNFI = 1.00$

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ภาพที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความต้องการในงาน

จากภาพที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความต้องการในงาน โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 3.32 ที่องศาอิสระเท่ากับ 2 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .19 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยการงานครูมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมา ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน พฤติกรรมไม่เหมาะสมของนักเรียน และสภาพการทำงาน ตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 4 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงความต้องการในงาน

2. โมเดลการวัดปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ การสนับสนุนจากสังคม / เพื่อน การตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชน ดังแสดงในภาพที่ 4

ค่าสถิติ

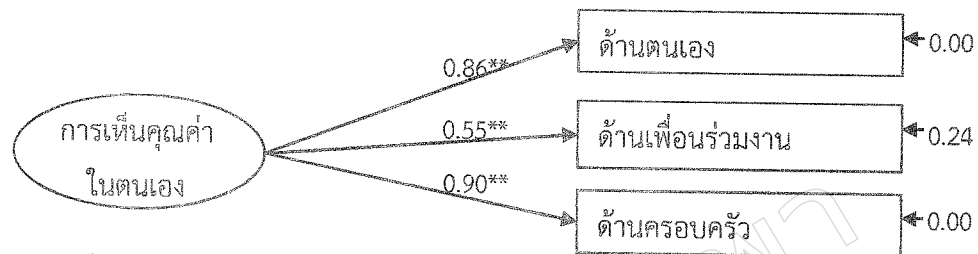
$\chi^2 = .00$, $df = 1$, $p = .95$, $\chi^2/df = .00$, $RMSEA = .00$, $SRMR = .00$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 1.00$, $NFI = 1.00$, $NNFI = 1.00$

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ภาพที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน

จากภาพที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความต้องการในงาน โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ .00 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .95 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยการตรวจสอบคุณภาพโรงเรียนเอกชนมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด การสนับสนุนจากสังคม / เพื่อน แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 2 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน

3. โมเดลการวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านเพื่อนร่วมงาน และด้านครอบครัว ดังแสดงในภาพที่ 5

ค่าสถิติ

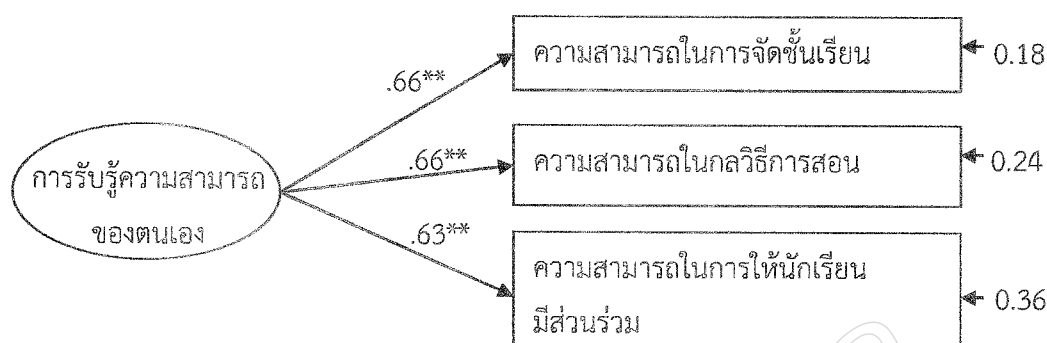
$\chi^2 = .12$, $df = 1$, $p = .73$, $\chi^2/df = .12$, $RMSEA = .00$, $SRMR = .004$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 1.00$, $NFI = 1.00$, $NNFI = 1.00$

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ภาพที่ 5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

จากภาพที่ 5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ .12 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .73 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยด้านครอบครัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านตนเอง และด้านเพื่อนร่วมงานตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเอง

4. โมเดลการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถในการจัดชั้นเรียน ความสามารถในการกลวิธีการสอน และความสามารถในการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ดังแสดงในภาพที่ 6

ค่าสถิติ

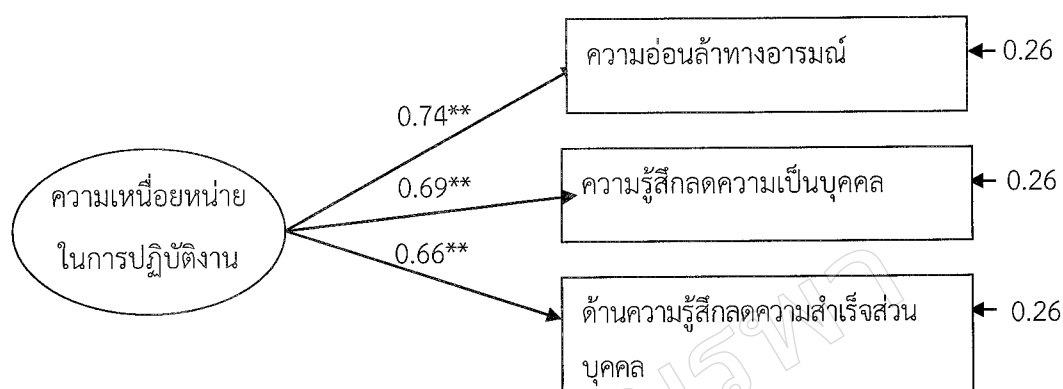
$\chi^2 = .02$, $df = 1$, $p = .89$, $\chi^2/df = .02$, $RMSEA = .00$, $SRMR = .001$, $GFI = 1.00$,
 $AGFI = 1.00$, $NFI = 1.00$, $NNFI = 1.00$

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ภาพที่ 6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง

จากภาพที่ 6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการรับรู้ความสามารถของตนเอง โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ .02 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีความน่าจะเป็นเท่ากับ .89 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยความสามารถในการจัดชั้นเรียนและความสามารถในการสอน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ส่วนความสามารถในการให้นักเรียนมีส่วนร่วมมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำสุดแสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถของตนเอง

5. โมเดลการวัดความเหนื่อยหน่ายจากการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ ด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ความรู้สึกลดความเป็นบุคคล และด้านการลดความสำเร็จส่วนบุคคล ดังแสดงในภาพที่ 7

ค่าสถิติ

$\chi^2 = 1.30$, $df = 1$, $p = .25$, $\chi^2 / df = 1.30$, $RMSEA = .03$, $SRMR = .009$,

$GFI = 1.00$, $AGFI = .99$, $NFI = 1.00$, $NNFI = 1.00$

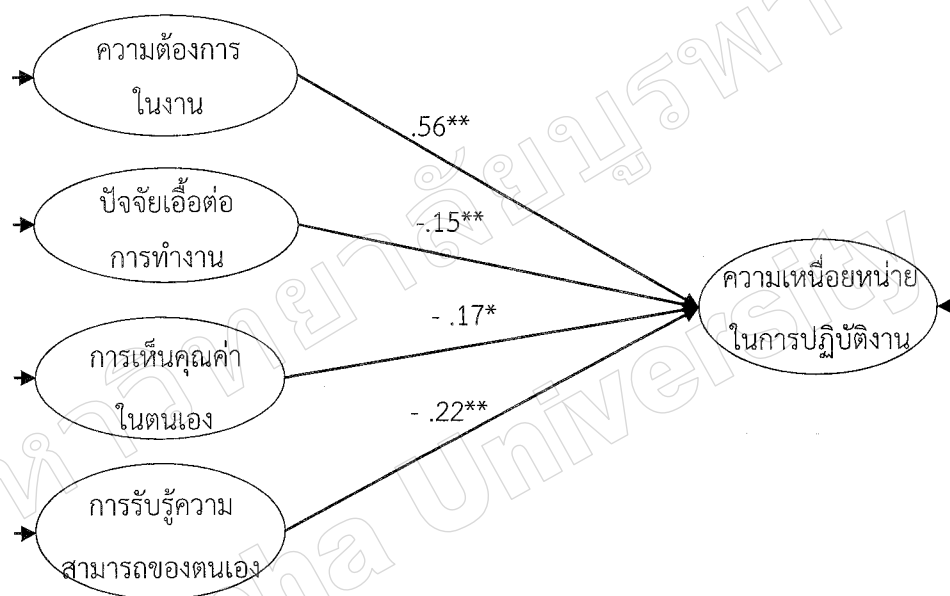
หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ภาพที่ 7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความเหนื่อยหน่ายจากการปฏิบัติงาน

จากภาพที่ 7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความเหนื่อยหน่ายจากการปฏิบัติงาน ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลความเหนื่อยหน่ายจากการปฏิบัติงาน โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 1.30 ที่ องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .25 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ สูงสุดรองลงมาได้แก่ ด้านความรู้สึกลดความเป็นบุคคล และด้านการลดความสำเร็จส่วนบุคคล ตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงความเหนื่อยหน่ายจากการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน

ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานครูโรงเรียนเอกชนตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ LISREL 8.80 แสดงผลในภาพที่ 8

ค่าสถิติ

Chi-square = 72.92; df = 66; χ^2/df = 1.10; p = .26; GFI = .98; AGFI = .96;

SRMR = .02; RMSEA = .02, NFI = .99, NNFI = 1.00

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และ ** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ภาพที่ 8 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานครูโรงเรียนเอกชนตามสมมติฐานที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลระหว่างตัวแปรในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน ตามความสัมพันธ์หรือการส่งอิทธิพลของตัวแปรที่ศึกษาของโมเดลโครงสร้างหรือความสัมพันธ์ตัวแปรแฝงได้แก่ ความต้องการในงานปัจจัยเอื้อ

ต่อการทำงาน การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ได้ค่าสถิติตรวจสอบความสอดคล้องและความกลมกลืนของรูปแบบ ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานครูโรงเรียนเอกชน

ตัวแปรผล	เหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน		
	TE	IE	DE
ตัวแปรสาเหตุ			
ความต้องการในงาน	.56** (.06)	-	.56** (.06)
ปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน	-.15** (.04)	-	-.15** (.04)
การเห็นคุณค่าในตนเอง	-.17* (.07)	-	-.17* (.07)
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	-.22** (.07)	-	-.22** (.07)

หมายเหตุ ** p<.01

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

TE = ผลรวมอิทธิพล, IE = อิทธิพลทางอ้อม, DE = อิทธิพลทางตรง

ค่าสถิติ

Chi-square = 72.92; df = 66; χ^2/df = 1.10; p = .26; GFI = .98; AGFI = .96; SRMR = .02; RMSEA = .02, NFI = .99, NNFI = 1.00

ตัวแปร	หน่วย	Y1	Y2	Y3	X1	X2	X3	X4	X5
ในการปฏิบัติงาน									
ความเที่ยง	.56	.79	.79	.83	.70	.73	.78	.73	.94
ตัวแปร	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12		
ความเที่ยง	.86	.78	.81	.82	.85	.79	.73		
สมการโครงสร้างตัวแปรหน่วยในการปฏิบัติงาน									
สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R ²) .75									

ตารางที่ 14 เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความ
หน่วยในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน

	ความเหนื่อยหน่าย ในการปฏิบัติงาน	ความต้องการ ในการปฏิบัติงาน	ปัจจัยเอื้อต่อการ การทำงาน	การเห็นคุณค่า ในตนเอง	การรับรู้ความ สามารถของตนเอง
ความเหนื่อยหน่าย ในการปฏิบัติงาน	1.00				
ความต้องการในการ ปฏิบัติงาน	.91	1.00			
ปัจจัยเอื้อต่อการ ทำงาน	-.55	-.53	1.00		
การเห็นคุณค่า ในตนเอง	-.77	-.68	.26	1.00	
การรับรู้ความ สามารถของตนเอง	-.77	-.66	.27	.80	1.00

ผลการวิเคราะห์ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานครู
โรงเรียนเอกชนตามสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่า โมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
อยู่ในเกณฑ์ดี ผลการทดสอบค่าสถิติไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 72.92 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 66
ค่า χ^2/df เท่ากับ 1.10 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .26 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง

(GFI) เท่ากับ .98 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .96 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .02 ค่าดัชนีวัดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ .02 กราฟคิวพล็อตมีความชันในแนวเส้นทแยงมุม มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานอยู่ระหว่าง -2.40 ถึง 2.42 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรตาม ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน ครูโรงเรียนเอกชน มีค่าเท่ากับ .75 แสดงว่า ตัวแปรความต้องการในงาน ปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในโมเดลสามารถอธิบายความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานครูโรงเรียนเอกชน ได้ร้อยละ 75

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนปรากฏว่าผลดังนี้

เส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนปรากฏว่า ตัวแปรความต้องการในงาน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .56 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความต้องการในงานมีอิทธิพลโดยตรงทำให้ครูเกิดความรู้สึกเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน

ส่วนปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน และการรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานครูของโรงเรียนเอกชนมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.15 และ -.22 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการเห็นคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานครูโรงเรียนเอกชน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.17 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาดารงเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงตามตารางที่ 13 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าเป็นบวก ได้แก่ ตัวแปรความต้องการในงาน กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน ส่วนตัวแปรปัจจัยเอื้อต่อการทำงาน การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าสูงสุด คือ ความต้องการในงานกับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .91 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าต่ำสุด คือ ปัจจัยเอื้อต่อการทำงานกับการเห็นคุณค่าในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .26 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานครูโรงเรียนเอกชน ตามสมมติฐานมีประสิทธิภาพในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ดีเนื่องจากเส้นทางอิทธิพลส่วนมากมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พร้อมทั้งมีค่าดัชนีวัดความกลมกลืนของโมเดลหลายค่าที่บ่งบอกว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพโมเดลที่แสดงไว้ในภาพที่ 7 จึงเป็นโมเดลที่เหมาะสมสำหรับอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน ของครูโรงเรียนเอกชน